

DE EERSTE 6 WEKEN MERCYSHIPS

01/10– 18-/11

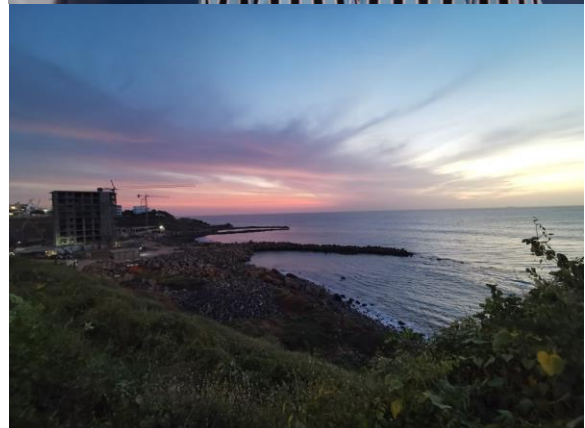
Zaterdag 1 oktober stapte ik in het vliegtuig. Totaal onwetend over wat mij te wachten stond, en vol nieuwsgierigheid. Hoe zal Senegal er uitzien? Natuurlijk heb ik wel het een en ander opgezocht, maar in het echt zal het vast anders zijn. In wat voor cabin zal ik terecht komen? En met welke mensen? Hoe gaat mijn werk er uit zien?

Inmiddels ben ik hier al 6 weken, wat is de tijd omgevlogen! Gek eigenlijk hoe snel je kan wennen aan een nieuwe omgeving. Na 2 weken was het al alsof ik altijd op een ziekenhuisschip in Senegal heb gewoond. Een van de redenen daarvoor is dat iedereen zo lief is, zo verwelkomend! Hoewel je elkaar helemaal niet zo goed kent in het begin, sta je voor elkaar klaar. Ik ben heel blij dat ik deel uit mag maken van deze community. Want dat zijn we, 1 grote community. Je collega's zijn je vrienden, waar je mee werkt, eet, spelletjes speelt, en leuke dingen mee doet. Dat is aan de ene kant soms best intens, maar aan de andere kant ook heel erg gezellig. Je huis, je vrienden, je kerk en je werk zijn allemaal op dezelfde plek. Vanuit Mercyships wordt daarom erg aangeraden leuke dingen te doen, van het schip af te gaan, of je even terug te trekken als je dat nodig hebt. De introverte en extraverte opties :)

Ik slaap in een 4-berth. Dat is best wel luxe. Er zijn namelijk 1-berths, 2-berths, 4-berths, 6-berths, 8-berths en 10-berths. Als je hier voor korte tijd bent, in een niet manager positie, zit je vaak in een van de laatste 3 opties. Mijn cabingenoten zijn echt geweldig. Iedere avond zeggen mijn berthmate en ik "slaap lekker, ik hou van jou" tegen elkaar. Omdat er zo veel Dutchies aan boord zijn, kunnen veel mensen een paar woordjes Nederlands spreken. "Hoe gaat het?" "Goed, met jou?" "Ook goed!" hoor je erg veel in de gangen 😊

Maandags hadden we onze 'new crew orientation', dus dinsdag kon ik aan het werk! Ik werk in de shop en het café. Iedere dinsdag maken we popcorn, iedere woensdag ice-cream, en iedere vrijdag wafels!

De foto's: Uitzicht in Dakar; op deck 8 bij het MS logo; de kust van Dakar; aan het werk in het café

Over het algemeen werken we maandag tot vrijdag, van half 9 tot 5 uur. Naja, het idee is dat we om 5 uur klaar zijn, in realiteit duurt het soms wat langer, omdat we nog moeten opruimen. Op de dagen dat we iets speciaals doen, waffles, ijs, of popcorn, beginnen we om 8 uur. Mijn werk bestaat uit 2 delen, de shop en het café.

In de shop verkopen we echt van alles. Tandpasta, hagelslag (!), schoonmaakmiddel, snacks, MS t-shirts, toiletpapier, en nog veel meer. Mijn collega en ik (we werken met zijn 2-en) houden de shop goed gevuld, bestellen nieuwe voorraad, en regelen de crew mail in de shop. Naast de shop zit het café, voor de dagelijkse koffietjes. Inmiddels drink ik soort van koffie. Frappucino's met een flavour beter gezegd 😊

Ook qua eten ben ik een stuk minder kieskeurig geworden. In Nederland vond ik yoghurt en (gebakken) ei bijvoorbeeld echt niet lekker, maar hier wel! En ik probeer veel nieuwe dingen (met wisselend resultaat :)

We hoeven nooit zelf te koken (maar het kan wel, in theorie, als je daar zin in hebt, can't relate). Iedere ochtend is er ontbijt in de eetzaal. De lunch en dinner zijn ieder dag anders, het menu wordt een uurtje van tevoren gepost op teams. Dit (->) is een voorbeeld hoe het er vaak ongeveer uitziet. We hebben een fantastische dining hall, waar we in de rij gaan staan, en aangeven waar we zin in hebben. Na het eten maak je zelf je tafel schoon. De afwas hoeft je dan weer niet te doen, je zet het gewoon op de afwaskar. Ideaal!

De foto's: Ramptoerist in lifeboat; een van mijn roomies en ik met onze vesten om; de notice op de deur; het schip in de avond

Iedere donderdag doen we een fire drill. Als er ooit echt iets gebeurd, zijn we voorbereid! Afgelopen week hadden we een speciale drill. Een 'at sea drill', waarbij we dus deden alsof we aan het varen waren. Waar we normaal op de dock verzamelen, deden we dat nu op deck 7, bij de lifeboats. Nadat iedereen bij de goede muster station zich meldde, en een lifejacket aandeed, gingen we de lifeboats in! Daar kregen we uitleg, en wat tips and tricks. In de lifeboat heb ik als een echte ramptoerist even een selfie gemaakt. Niet de beste kwaliteit, of pose, maar he, tis ook best krap in zo'n boot.

Deze week hadden we weer dezelfde drill, maar deze keer deed ik niet mee! Ik had namelijk Covid symptomen. Mijn PCR testen zijn negatief, maar toch moest ik een dag in mijn cabin blijven, in isolatie. Op een boot verspreiden ziektes snel, en dat moet zo veel mogelijk voorkomen worden. Ik mocht gelukkig wel mijn eigen eten halen, maar vervolgens wel in onze cabin opeten, niet in de dining room of het café. Aan de deur van onze cabin hing een speciale notice. Anneke van de Poppe hoeft niet mee te doen aan de drill. Onze drills zijn namelijk heel erg goed georganiseerd. Er zijn verschillende muster stations, waarbij de muster controller een lijst heeft met wie er allemaal aanwezig moeten zijn. Ook zijn er cabin checkers, die iedere cabin in gaan om te checken of er misschien iemand in de cabin is. Zij moesten natuurlijk weten dat ik in mijn cabin moest blijven, en er juist niet uit mocht komen.

Er is nog veel meer te vertellen (onder andere over de visit aan de patiënten in het HOPE-centre, waar we het uiteindelijk allemaal voor doen), maar dat komt volgende keer wel!

Dit moet er ook nog in staan:
" Alles in deze update zijn mijn persoonlijke opvattingen, niet die van mercyships 😊"

Hier kan je meer uitvinden:
Insta: @anneke_op_de_africa_mercy
<https://www.mercyships.nl/bemanningsanneke-van-de-poppe/>

